

Publicerad 2006-10-24 23:23 av ibish

I lagom takt så att alla hinner med

Man sprids från mun till mun.
Sover i deras sängar, tuggar vid deras bord.
Ryktet säger att det är sant. Realiteter är långsökta.
Det är skamligt hela vägen hem.
Att äta upp sina egna ord smakar skit.
Det förgängliga uppfyller sitt syfte genom att upphöra.
Inte det minsta tillfredställande. Dock genialt.
Onyktra fasoner för kung och fosterland.
En för högtiderna. Och en för honom.
Kortspelet är generationens allegori.
Det ter sig förbannat väl till en början,
men sedan orkar man inte.
Förlorar allt. Tycker det är lika gott det.
Förtroendet är inte det enda som förbrukas.
Nog brukar flertalet vara i samma sits.
Det här måtte inte vara k...
banne mig, tänkte han säga.
När man ber henne att ära med ett besök
kommer hon enbart för att skälla ut efter noter.
Hon ska minsann inte komma varje gång man ropar.
Det är besvärligt att pussla ihop tillrättalagda historier.
Istället ligger man med varandra så fort tillfälle ges.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ibish med Poeter.se id #4599 innehar upphovsrätten